

At berjast ímóti teimum moralsku

Í þráti um moral, fordómar, lívslatan, fólkaþjálfing og hvar lykarnir til eitt meira samveruðri samfélag liggja, sigur Hans J. Glerfoss, listamaður.

— Tað nyttar ikki, at vit liva okkara lív, sum onnur vilja. Ein syrgilig stór mongd av menniskjum verða bert til fjarstýrdar verur, sum liva eftir eini hópupp-fatan av lívinum.

Tey, sum í gerandisdegn-um eru moralsk, hava vanliga ógvuliga lágan moral. Sumleiðis hava tey torført við at fylgja teimum reglum sjálvi, sum tey áseta til grannan, arbeiðsfelagan, klassa-kammeratin o.s.f.

Tað nyttar tær litið í livinum at bjálva teg í undirlutakenslum, sum eru vorðnar so sterkar við tíðini. Heldur skal tað vera hugurin, fólislíni og kærleikin, sum slóða tær vegin fram.

Skal ein gifta seg, byggja hús, siga og gera tað, sum onnur halda vera rætt, er tað skjótt, at ein kemur í ruðu-leika við seg sjálfan. Fyri mong verður tað eitt mislukkað lív. Hvussu mong eru ikki tey, sum telgja sær

gudar, men prógva sína óvissu við at mála feilirnar hjá øðrum upp á bróstið? So leiðis liva mong rættvisgjørð í egnum brekum og lívslýgn-um.

EGGJANDI MOTI OG SELJANDI REKLAMUR

— Tað er eingin grund fyrri at krógva seg í livinum. Vit eiga at liva eins og blómur og soljur og ikki smáðast við at breiða okkum út, sigur Hans J. Glerfoss.

— At eggjandi kvinnur framala tað kvinnuliga við at klæða seg í snøggar búnar ella plagg er vakurt. Somuleiðis hátturin hjá manninum at framkalla tað mansliga.

Men tað yndisliga og vakra verður ofta brúkt í reklamum til kalda veruspekulation. Tað er í lagi, at fólk vísa sín vakurleika, men hann eigur ikki at misnyttast sum lokkandi reklama fyrri at vinna nógvan pening við. Tað slag-ið av reklamu er ómoralskt.

ULVARNIR MISNYTA KÆRLEIKAN

Um fólk vóru meira opin og fri yvir fyrri til nakna og nú lóynliga, vildi møguleikin

Tey ótryggu sum hevja tann moralska peikifingurin

— Longu sum barn verður tú lærdur at gera tað, sum øll hini gera.

Nøkur vilja altið fortelja tær, hvat tú ikki skalt gera í livinum.

Men lívið hjá nógvum av hesum fólki, sum hava svarið uppá alt, er ikki blomstrandir lívskæti ella eld-hugur at hjálpa øðrum.

Tað fría glaða menniskjað hevur nokk við sær sjálv-um og tey virði, sum lívið kann brúkast til.

Tey, sum fylla eitt tómrúm við at slatra og sleyga um persónar, ið ikki eru hjástaddir, byggja lívið á lívslýgn-ir.

TEY

Tú — kennir tú tey —?

Tey — sum vistu at Janus

hevði brotið beinið —

— tey sum vistu at Pól hevði verið ótrúgvur

og at Jóhanna skuldi hava smá

og at hon sjálf ikki visti

hvor faðirin var —

og tey sum vistu at vegna ólevnaði

kundi Elsa ikki fá fleiri børn,

ti tað segði læknin —

og tey sum vistu at siga frá tær tað,

tú ikki visti sjálvur?

Sært tú — fyrri eyga hesa teimum,

sum eingin veit navnið á,

torir tú ikki út í ópressaðum

brókum —

og vegna tankar hesar navnleysu

skammar tú teg yvir tað, tú als ikki

hevur grundir til at skamma teg yvir,

og aðrenn titt friska sinni letur

ein látur av, vegar tú lotuna

um tað nú kann vera hóskandi.

Ella — — — er tú ein av hesum, TEIMUM

— — — FJANDANS BØLMENNI!

Hans Jákup Glerfoss

hjá spekulantum fyrri misnytslu av menniskjakropp-inum eisini verið minni.

Tær strangu moralsku lóg-irnar geva mongum eitt ónáttúrligt forhold til tað náttúrliga.

ILLEYGU SIGGJA ILLA

— Vit hava øll trøll búgvandi í okkara egna heila, og hava tí mangan trupult við at siggja tingini á rættan hátt. Skal ein fáa eina veruliga mynd av einum upplivili ella sjón, nýðist ein at kasta sínu egnu hugsanir burtur eina löt og eygleiða...og so royna at siggja eina heildar-mynd.

Tað nyttar ikki at vera snæverskygður í livinum og tvíhalda um eina hugsan í ævir. Vit broytast hvønn dag, og tí eiga vit at umhuga og úbyggja okkara tanka-sjónarring.

MEIRA ALIT TIL HVÖNN ANNAN

Skulu vit broyta samfélagið, so at tað verður gott hjá okkum øllum at liva her, nyttar tað ikki at fara fram við harðskapi og yvirgangi. Tað nyttar heldur ikki at seta meira polití og vaktarfólk á goturnar.

Vit eiga at læra okkum, ikki at argast inn á hvønn annan, men heldur stuðla og hava alit til okkara med-menniskju.

«Ver tú sjálvur goður, tá verður alt gott» er á einari leið... At berjast seg fram til rætt-vísi og frælsi nyttar einki, tí hvat skal man brúka tað frælsi til?

— Men, endar Hans J. Glerfoss, — vit eru komin langt tann dagin, tá ið vit tora at standa fram og doyggja fyrri eina sak...

Stra.

